

TÜRKİYE'DE TİYATRO EĞİTİMİ

Erbil GÖKTAŞ*

Üniversitede tiyatro bölümlerinin gelişmesinin anlamı bir bakıma o ulusun uygarlaşmasının da ölçüsüdür. Biz de üniversitelerin tiyatroyla ilgilenmelerinin tarihi çok fazla değildir. Hemen hemen otuz kırk yıllık bir tarihtir bu, doksanlı yıllara gelindiğindeyse sayıları iki elin parmaklarına ancak ulaşmıştır. Bunları ele almadan önce Türkiye'de bu yönde yapılan çalışmalarını inceleyelim.

Üniversitede tiyatro bölümleri daha çok Amerika'da gelişmiştir, yüzlercesi vardır. Buna karşın Avrupa üniversiteleri, bu konuda daha tutucudur, ancak, birkaç Avrupa ülkesinde tiyatro üniversiteye girmiştir. Türkiye'de tiyatronun üniversiteye girmesinin öncüsü Haldun Taner'dir. 1953'de Avrupa'dan yaptığı bir geziden dönüşte, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dekanı Profesör Macit Gökberk'e bu konuda bir rapor sunmuş, aynı fakültede beş profesör, Fricke, Macit Gökberk, Mehmet Kaplan, Ahmet Hamdi Tanpınar, Fahir İz de önerilerde bulunmuşlar ancak çeşitli nedenlerle gerçekleşmesi hep ertelenmiş. Bu arada başlangıç olarak bir Tiyatro Tarihi dersi konulmuş. 1953'de ileri sürülen fikir 1964'de fakültenin Profesörler Kurulu'nca onaylanmasıyla gerçekleşmiş. Bu arada aynı fikir, Ankara Üniversitesi Dil-Tarih ve Coğrafya Fakültesi'nde de buna bağlı olarak gelişmiş. Bu konuda ilk öncüler Profesör Bedrettin Tuncel ve İrfan Şahinbaş olmuştur. İlk önce açılması öngörülen Tiyatro Enstitüsü'ne bir başlangıç olmak üzere Amerika'dan ünlü Profesör Kenneth Macgowan yönetiminde bir oyun yazarları semineri düzenlenmiştir. Seminere Oyun yazarı Refik Erduran, Aziz Nesin, Çetin Altan, Orhan Asena, Nazım Kurşunlu, Cahit Atay, Turgut Özakman, Hidayet Sayın vb. katılmıştır. Seminerde oyun yazarı olmayan iki kişiden biri Profesör Sevda Şener, öteki de Metin And'dır.¹

* Atatürk üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Sahne Dekorları ve Kostümü Bölümü Araştırma Görevlisi

¹ Metin And, Cumhuriyet Dönemi Türk Tiyatrosu, İş Bankası Y., Ankara 1983, (3.Basım), s.129.

Tiyatro eğitiminin üniversiteye girme mücadelesi bu biçimde sürerken biraz daha gerilere gidip Ankara Devlet Konservatuarı ve Tatbikat Sahnesi'nin varlığını analım. Çünkü Cumhuriyetin ilk yıllarındaki bu ilk tiyatro eğitim girişimi sonradan Devlet Tiyatroları'nın da varoluşunu getirecektir. Tüm bu girişimler sürerken bu konularda görüş belirtip sistemi etkileyenler hep olmuştur, bunların arasında Reşat Nuri Güntekin ve Muhsin Ertuğrul önemli bir yer tutar.

Yedigün Mecmuası'nın 15 Nisan 1936 tarihli 132.sayısında yayınlanan "Tiyatro Mektebi" yazısında R.N.Güntekin" tiyatro mektebi'nin işleyişinde karşılaşılabilecek güçlüklerden söz ediyor ve bunları iki bölüme ayırıyor:

“1) Talebe Meselesi

2) Ders Programı”

R.N.Güntekin, “Talebe Mesele'sinde eğitime alınacak öğrencilerin niteliklerinden söz edip bunların yetiştirilmesindeki zorlukları dile getiriyor. Eğitimi iyi işletmenin gerekliliği ve işi sıkı tutmanın öneminden söz edip öğrenciyi mezun ettikten sonra da onun ne olacağı sorununu irdelemiş ve 'istihdam' konusunda devletin işe el atmasını önermiştir:

“Hülasa tiyatro mektebine talebe almak Tıp Fakültesi'ne talebe almaya benzemeyecek, devletin bu bahsettiğim tehlikelere karşı talebeyi adeta sigorta etmesi lazım gelecektir. (...) Talebeye böyle bir garanti gösterilmezse memleketin en iyi ve kabiliyetli çocuklarını -kendileri gelecek bile olsalar- biz çağırmaya kıyamıyacağız ve mektebi sırf başka yerde barınamayacağı için buraya başvuran serseriler ve kabiliyetsizlerle dolduracağız.”²

“Ders Programı'ndaysa, herhangi bir konservatuarın müfredat programını tercüme etmekle işin içinden çıkılamayacağını vurgular. Çünkü bizim öğrencilere ek ders gerekmektedir. Bizimkiler Batı'daki kadar donanımlı değildir ve doğru düzgün bir tiyatro dahi izlememişlerdir.

Muhsin Ertuğrul Ankara Üniversitesi'nin Dil-Tarih ve Coğrafya Fakültesi'nde kurulan Tiyatro Enstitüsü'nün ardından

² Aktaran : *Gösteri Dergisi*, R.N.Güntekin, “Tiyatro Mektebi”, Sayı: 82, Hürriyet Gazetecilik A.Ş., İstanbul, Eylül 1987, s.62.

yazdığı yazıda ısrarla oyun yazarlığı ve oyun yazarının bu enstitüden çıkacağı üzerinde durur:

“1956 Kasım’ında Bombay’da toplanan “Birinci Dünya Tiyatro Konferansı” hakkında yazdığım yazının sonunu şu cümleyle bitirmiştım: ‘Yalnız gönül istiyor ki, en yakın bir zamanda bizim üniversitemiz de özellikle tiyatro yazarlarımızın yetişebilmesi için, edebiyat fakültelerinde birer “Tiyatro Enstitüsü” kursunlar ve böylelikle bir Avrupa ve Amerika’dan, hele şimdi Asyadan da geri kalmayalım.’³

Nitekim Enstitü açılmış başına da Amerika’dan Profesör Grand Redford getirilmiş. Dışarıdan çağrılan uzman konuşmacıların yanı sıra Sevda Şener ve Özdemir Nutku Enstitü’nün iki kalıcı öğretim yardımcısıymış. Ancak öğretim süresi iki yıl olan Enstitü, bir üniversite diploması veremediğinden, tam kuruluşlu bir kürsü olarak yeniden açılmak üzere kapanmış. Ertesi yıl dört yıllık bir kürsü olarak yeniden açılmış ve başına da Profesör Mehalat Özgü getirilmiş.

Melahat Özgü, konusunu "Tiyatro Öğretimi ve Eğitimi" olarak belirledikleri Tiyatro Araştırma Enstitüsü'nün Birinci Sempozyumu'nda (1976) sunduğu bildiriye deşin özetlediğimiz kuruluş çalışmalarına deşiniyor, Üniversite’de Tiyatro Eğitimi’nin amacını şöyle belirliyor:

“Üniversite’de kurulan kürsülerin öğretim programlarının amacı ‘bilim’ olduğuna göre, Tiyatro Kürsüsü’nde, tiyatro bilimi, haliyle başta yer alacaktı. Görevi, sahnelerin gösterdiği oyunları inceleyip bilim alanında eleştirmek oldu: Oynanan oyunları değerlendirmek oyuncuların başarılarını ölçmek. Yönetmenlerin sahneye koyuş biçimlerini saptamak, seyircilerin ilgilerini gözlemlemek, üniversitelerin yapacağı iştir. Bunun için de yalnız yetenek de değil, aynı zamanda geniş bir kültür, derinlemesine bilgi istiyordu bu alan. Yaptığı eleştirilerle, görüşleri ve incelemeleriyle Üniversiteli, yalnız oyuncularla rejisörlere yol gösterir ve yurdunun bu sanat kurumunun yükselmesinde büyük payı olur. Tiyatrolarımızda, dramaturgi çalışmalarına yer verilmesi, yetişen elemanları yararlı kılmak için artık zorunlu olmuştur. Bilgi alanının

³ Muhsin Ertuğrul, “*İnsan ve Tiyatro Üzerine “Gördüklerim”*”, İstanbul, Yankı Yayınları, 1975, s.68.

başında tiyatro tarihi gelmektedir. Üniversiteli, yurdunun tiyatrosunu bilmesi gerektiği gibi dünya tiyatrosunu da etraflıca bilecek, olabildiğince, kaynaklarına inecektir, ama, geçmişin içinden reçeteleri çıkartıp belli yazarların görüşlerine dayanıp onları bir ölçüt gibi kullanarak, bu günün oyunlarını yargılayacak değildir. (...) Üniversiteli, tiyatro tarihi içinde, yalnız olayları izlememekte, çağların düşünüyü akımlarını da görmektedir. İlk insan kültüründen başlayarak yeryüzünün bütün kültürlerinde sahnelenen tarihini yaparken hepsine genel olarak bakılmakta ve gelişimleri gösterilmektedir. Genel bakış, oyunların çeşitli sanat biçimlerini sınıflandırarak incelemektedir.

Bununla da tiyatro biliminin sistemli ödevi belirir :

1. Önce çağın dünya görüşü, düşünüyü akımları verilmekte,
2. Sonra sahne yazarları ve yapıtları üzerinde durulmakta, yapıtların sahneleri gösterilmekte ve her birinin görünüş biçimleri incelenmektedir.
3. Jest, mimik, müzik ve pantomim gibi oyun biçimlerinin, edebiyatının biçimlerine uygun olup olmadığı, sahne olayları ile birlikte araştırılmakta.
4. Sonunda ise, tiyatronun anlamı sorusuna varılmakta, kült ve köy oyunlarından, yüksek tragedya üzerinden günün yalın temsillerine ve biçimlerine gevşek hoş sohbet oyunlara değin verilmektedir.”⁴

Buraya kadar irdelediğimiz Üniversite’deki Tiyatro Eğitimi, bir anlamda Ankara Üniversitesi DTCF Tiyatro Bölümü’nün (Şimdiki adı,1996) tarihçesidir. Tiyatro Kürsüsü olarak kurulduğunda ve eğitime geçtiğinde bugün tiyatro tarihine geçmiş pek çok ‘hoca’nın da içinde bulunduğu, şimdilerde neredeyse profesör olmuş birçok öğrencinin yetiştiği bir ‘ekol’dü!.. Tiyatro Kürsüsü’ne 1970’lerde bir “Tiyatro Araştırmaları Enstitüsü” eklenmiş, Kürsü bağımsız Bölüm olarak eğitim ve öğretimi sürdürmüştür. Şimdilerde oyunculuk, yazarlık ve tiyatro kuramı dallarında eğitim vermekte Bölüm Başkanlığı’nı Profesör Doktor N.Karadağ yürütmektedir.

⁴ Melahat Özgü, “Ankara Üniversitesi’nde Tiyatro Eğitimi”, *Tiyatro Araştırmaları Dergisi*, Sayı: 7, Ankara, AÜ Basımevi, 1976, s.10-11.

Tiyatro Kürsüsü'nü anlatmak bir anlamda Üniversite'de tiyatro eğitiminin oluşumu ve gelişimini kapsadığından bundan sonra diğer eğitim veren Bölümleri önce sıralayıp sonra ulaşabildiğimiz kadarıyla tarihçelerine değinmek istiyoruz:

1. Ankara Üniversitesi, D.T.C.F. Tiyatro Bölümü
2. Ankara Devlet Konservatuvarı Oyunculuk Bölümü
3. Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sahne ve Görüntü Sanatları Bölümü Tiyatro Anasanat Dalı
4. Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Oyunculuk ve Tasarım Bölümü
5. İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Oyunculuk Bölümü
6. Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Tiyatro Bölümü
7. Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi Tiyatro Bölümü
8. Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sahne Dekorları ve Kostümü Bölümü
9. Mersin Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi Sahne Dekorları ve Kostümü Bölümü
10. Erciyes Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sahne Dekorları ve Kostümü Bölümü
11. Selçuk Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Oyunculuk Bölümü

2. Ankara Devlet Konservatuvarı Oyunculuk Bölümü

Tiyatro Kürsüsü'nün daha önce andığımız ilk Sempozyum'unda Can Gürzap bu okula 'Tiyatro Okulu' denemeyeceğini çünkü öyle olunca tiyatronun çeşitli dallarında eğitim yapan bir okuldan sözetmemiz gerektiğini oysa burada sadece oyunculuk eğitimi yapıldığından adının da 'Oyunculuk Bölümü' olması

gerektiğini söylemektedir. Önce Konservatuvar'ın işleyişini ve çağımızdaki yerini gözden geçiren Gürzap 'Konservatuvar' sözcüğünün 'saklayan, muhafaza eden' anlamına geldiğini söylüyor. Sanat okulu anlayışı içinde ele alındığında, sözcüğün kökeninde tarih boyunca evrenselliğini kabul ettirmiş sanatçıların yapıtlarının korunduğu saklandığı bir müzik okulu olduğunu söylüyor. Bu okulda kendini 'Klasik' olarak kabul ettirmiş bestecilerin gerek teknik gerek sanatsal anlayış ve yorumlarının sanat öğrencilerine öğretilerek temel öğretinin yapıldığı bir sanat kuruluşu olduğunu da değinerek, konservatuvarın genellikle müzik ve bale eğitimi yapan bir kurum olduğunu ekliyor. Kitaplardaki tanımlanmasının yanında, günümüzde (1976) Fransa'nın dışında uygar ülkelerin çoğunda Tiyatro ya da oyunculuk eğitiminin 'konservatuvar' denen sanat okullarının içinde yer aldığını göremeyeceğimizi, bu işi geleneksel biçimiyle uygulayan 'Paris Konservatuvarı Tiyatro Bölümü'nün de çağımızın değişen sanat anlayışı içinde görevini tam yerine getiremediği bu nedenle Fransız tiyatro adamlarının gözlerini Fransa'nın diğer tiyatro okullarına çevirdiğini anlatan Gürzap bir gerçeğin altını şöyle çizmektedir:

“Yukarıda da belirttiğimiz gibi, tiyatro eğitimi ya da oyunculuk eğitimi” konservatuvar'da yapılmamalıdır. Tiyatro sanatı, kendi içinde ayrı sanat dallarına bölünmüştür, bu sanat dalları da ayrı ayrı uzmanlık isteyen sanat dallarıdır. Bu nedenle de kendi yöneticilerinin başında bulunduğu bir okul, bir akademi içinde tiyatro sanatının çeşitli dallarının okutulduğu bir tiyatro okulunda sürdürülmelidir bu eğitim. Çünkü, tiyatro eğitimi, bale eğitimi, müzik eğitimi ayrı ayrı şeylerdir. Ayrı ayrı sanatlar olduklarının yanı sıra öğretim ve eğitim teknikleri de hiç bir benzerlik göstermeyen bu sanat dalları, ayrıca, bir yönetim altında da toplanamaz. Bir yönetim altında toplandığında, sanat dallarından biri ya da ikisi eğitim açısından, bunun sonucu olarak da amaç bakımından aksayacaktır.”⁵

Bundan sonra Gürzap 'Konservatuvar'ın tarihçesine geçip uzun uzadıya anlatır. Biz bunu Tamer Levet'in maddelediği biçimde aktarmak istiyoruz:

⁵ Can Gürzap, “Ankara Devlet Konservatuvarı Tiyatro Bölümündeki Eğitim”, *Tiyatro Araştırmaları Dergisi*, Sayı: 7, Ankara, AÜ. Basımevi 1976, s.77-78.

“Konservatuvar durumuna üç aşamada gelinmiştir:

1- Musiki Muallim Mektebi (1924)

2- Milli Musikiy ve Temsil Akademisi:

TBMM’de 25 Haziran 1934 günü 2541 karar sayısı ile kabul edilen bu kanuna göre:

a) Memlekette bilimsel esaslara göre Milli Musikiyi işlemek, yükseltmek, yaymak,

b) Musikiy öğretmeni yetiştirmek, bu akademiye görev olarak verilmiştir.

3- Yabancı Uzmanların Gelişi, (...)

4- Devlet Konservatuvarı Kanunu: (...) 20 Mayıs 1940 tarihinde kabul edilen 3829 nolu yasa ile Devlet Konservatuvarı iki kısma ayrılmıştır: A) Müzik Kısmı, B) Temsil Kısmı.(...) Temsil bölümünde şu dallar vardır : 1)Opera, 2)Tiyatro, 3) Balet.(...)

Musiki ve Temsil Akademisi hakkında ilk raporu, o zamanın maarif müfettişi olan Reşat Nuri Güntekin vermiştir.(...) ‘Rus sistemini bizim için uygun buluyor, bu şekilde ayrı ayrı kimseler değil, bir tiyatro topluluğu birden yetişmiş oluyor.’ diyor (Küçük tırnakta Tamer Levent, O.Şaik Gökyay’ın M.E.B’de çıkmış olan “Devlet Konservatuvarı” Tarihçesi’nden alıntı yapıyor.) (...) Ebert, raporunda özellikle şu iki tip tiyatro üzerinde durmuştu;

1- Stogonia Sistemi, Mevsim Tiyatrosu ‘Seyyar Tiyatro’; Buradan anlaşılın, misafir truplar şeklinde bir tiyatro ki, bunun için Ebert, ‘Gittikleri zaman arkalarında hiç bir iz bırakmazlar, memlekette tiyatronun sadece bir eğlence olduğu intibahını bırakırlar’ diyor.

2- Repertuar Tiyatrosu: Bu tiyatroyu Ebert, ‘Gerçek Milli Tiyatro’ diyor. Böylesi bir tiyatronun kurulabilmesi için şartların çok uygun olduğu belirtiliyor. Çünkü Batıda olduğu gibi, sırf para kazanmak amacıyla toplumun çeşitli zaaflarından yararlanan devlet kuruluşları yoktur.”⁶

1950-55 Yıllarında Ebert’in verdiği hızla yürüyen bu kuruluş, sürekli atılımları izleyemediği için geri kalmış. Bunun nedeni de

⁶ Levent, Tamer, *Niçin Tiyatro?.*, Gündoğan Yayınları, Ankara 1993, ss: 35-36-37.

1900'lerin tiyatro eğitimi anlayışının 60'larda ve 70'lerde sürdürülmeye çalışılmasına bağlanmaktadır.

3- Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sahne Sanatları Bölümü: 15 Ekim 1976 tarihinde Ege Üniversitesi'ne bağlı olan Güzel Sanatlar Fakültesi'nde Ankara'dan ayrılan Prof.Dr. Özdemir Nutku tarafından kurulmuştur. 1982-83 döneminde Dokuz Eylül Üniversitesi bünyesinde öğretim vermeye başlamıştır. Tiyatro Anasanat Dalı'nın amacı; uygulamalı ve deneysel çalışmaların yanı sıra, kuramsal çalışmanın da önemli olduğu tiyatro sanatı ve bilimi alanında, ülkemizin gereksinmelerini karşılayacak nitelikte oyuncu, dramatik yazar, sahne tasarımcısı yetiştirmektedir. Bu bağlamda 100'e yakın mezun vermiş olan Tiyatro Anasanat Dalı, kendi öğrencilerinin yazdığı 40'ın üzerinde kısa oyunun, yine kendi oyuncularının oynaması ve tasarımcıların tasarımıyla çıkarılmış, ayrıca 30'a yakın büyük oyunla da halka ulaşmaya çalışmıştır. Bunların en başarılılarından biri, Özdemir Nutku'ya 'Ulvi Uraz Yönetmenlik Ödülünü de getiren 1983-84 Öğretim yılında oynanan Gögör Dilmen'in "Midas'ın Kulakları"dır.

Suat Taşer, Turgut Özakman, Turgay Gönenç, Erdoğan Aytekin gibi yazarların 80'li yıllarda öğretim kadrosunda bulunduğu, tiyatro anasanat dalı eğitimini 20 yıldır sürdürmektedir.

4- Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Oyunculuk ve Tasarım Bölümü: Oyunculuk ve Tasarım dallarında ayrı ayrı eğitim veren bir bölümdür. Hocaları arasında oyunculuk bölümünde, Zeliha Berksoy, Cihan Ünal, Melih Tangör, Müşfik Kenter tasarımıda ise Cevat Çapan vb. bulunmaktadır.

5- İstanbul Konservatuvarı Oyunculuk Bölümü;

Yıldız Kenter'in başında bulunduğu, zamanında Gögör Dilmen'in de öğretim kadrosunda bulunduğu bir bölüm. Mimar Sinan'daki oyunculuk eğitimiyle buradaki oyunculuk eğitiminin yıllardır birleştirilmesi istenir, ama bu bir türlü gerçekleştirilememiştir. Özellikle Festivallerde çoğunlukla yer alırlar.

6- Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuvarına bağlı tiyatro bölümü salt oyunculuk üzerine eğitim veriyor. 1989-90 öğretim yılında ilk asistanlarını aldı. Sevda Şener, Özdemir Nutku, Cevat Çapan, Ergin Orbey, Ayla ve Beklan Algan, Yücel erten kuruluşunda yer almışlardır. Şu an Bölüm Başkanlığı'nı

Doç.Dr.Metin Balay yürütüyor. Ayrıca 'Tiyatro Anadolu' adında iki sayı bir dergi de çıkarmışlardır.

7- Bilkent Üniversitesi, Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi, Tiyatro Bölümü:

Broşüründe fakültenin müzik ve temsil alanında eğitim vermek üzere kurulduğu, bu konuda fakülte bazında kurulan ilk okul olduğu belirtilmektedir. Şu an Bölüm Başkanlığı'nı Cüneyt Gökçer yürütüyor.

8- Atatürk Üniversitesi Sahne Dekorları ve Kostümü Bölümü:

1990-91 öğretim yılında Doç.Dr. Erdal Birkan'a Dekan Ahmet Çakır ve Rektör Hurşit Ertuğrul tarafından görev verilmesiyle Fen-Edebiyat Fakültesi bünyesinde kuruldu. 1995-96 öğretim yılında Güzel Sanatlar Fakültesi'ne aktarıldı. Şu an oyuncu, dramatik yazar, tasarımcı dallarında 8 Araştırma Görevlisi bulunmaktadır. 1993-94 öğretim yılında her üç dalda öğrencilerini alan bölüm henüz mezun vermemiştir. Bu süre içerisinde, Edward Albee'den Hayvanat Bahçesi, Çoşkun Irmak'tan Kurtarıcı Kimdir?, Turgut Özakman'dan Fehim Paşa Konağı adlı oyunlar sahnelenmiştir. Ayrıca TRT Erzurum Radyosu'nda iki yüz kadar drama seslendirilmiştir. Türkiye'nin doğusundaki tiyatro kuramı ve yazarlığı, oyunculuk, tasarım üzerine eğitim veren tek kurumdur. Türkiye'deki yetişmiş eleman sorununa koştur olarak, bu bölümde aynı sorunları yaşamaktadır.

9- Mersin Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sahne Dekorları ve Kostümü Bölümü:

Bölümün başında Sevinç Sokullu bulunmaktadır. İlk öğrencilerini 1996-97 öğretim yılında almıştır.

10- Erciyes Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sahne Dekorları ve Kostümü Bölümü:

Çoğu Üniversitelerimizde Güzel Sanatlar Fakültelerinin açılması sonucunda, Tiyatro Bölümleri de başta tercih edilenler arasında bulunmaktadır. Bu bölüm de öğrenci almamıştır. Ancak alt yapı çalışmalarını sürdürmektedir.

Bunların dışında alt yapı çalışmalarını sürdürenlerin arasında Süleyman Demirel Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Muğla

Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Çukurova Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Oyunculuk Bölümü bulunmaktadır.

Üniversitelerimizde tiyatro bölümlerinin çoğalması sevindirici bir olaydır. Ancak ivedilikle çözülmesi gereken bu alanda yetişmiş eleman sıkıntısı bulunmaktadır. 'İstihdam' sorunu, toplumumuzda önemli gelişmeler göstermiş özel TV ve radyolar sayesinde büyük ölçüde aşılmıştır. Görünüşe bakılırsa hemen her iki üniversitemizden birinde tiyatro bölümleri açılacaktır. Bunun nedenlerinin başında, tiyatronun bir 'Vitrin' olması gelmektedir. Ancak alt yapı sorunları çözülmeden, öğretim elemanları yetiştirilmeden verilecek bir eğitimin de sıkıntı doğuracağı açıktır.

KAYNAKÇA :

(Kitaplar)

- And, Metin, *Cumhuriyet Dönemi Türk Tiyatrosu*, Türkiye İş Bankası Yayınları, Ankara 1983.
- Ertuğrul, Muhsin, *İnsan ve Tiyatro Üzerine 'Gördüklerim'*, Yankı Yayınları, İstanbul 1985.
- Levent, Tamer, *Niçin Tiyatro?*, Gündoğan Yayınları, Ankara 1993.
- Nutku, Özdemir, *Dünya Tiyatrosu Tarihi-II*, Remzi Kitabevi, İstanbul 1985.

(Dergiler)

- Hürriyet Gösteri Dergisi, Hürriyet Gazetecilik A.Ş., Sayı: 82, İstanbul, Eylül 1987.
- Tiyatro Araştırmaları Dergisi*, "Tiyatro Öğretimi ve Eğitim Özel Sayısı" Sayı: 7, Ankara, 1976.
- Tiyatro Tiyatro Dergisi*, Sayı: 18, İstanbul, Ağustos-Eylül 1992.
- Tiyatro Anadolu*, Anadolu Üniversitesi Yayınları , Sayı: 1, Eskişehir, Güz 1989.